

מת (חדרה) 7620-07-25 - מדינת ישראל - פמ"ח נ' לוי (שמחה) רובנוב

מ"ת (חדרה) 7620-07-25 - מדינת ישראל - פמ"ח נ' לוי רובנוב שלום חדרה
מ"ת (חדרה) 7620-07-25
מדינת ישראל - פמ"ח

נגד

לוי (שמחה) רובנוב (עציר)

ע"י עו"ד שי לוי

בית משפט השלום בחדרה

[01.09.2025]

כבוד השופט אהוד קפלן

החלטה

בבקשת הנאשם להחזרת הרכב

רקע

כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המייחס לו ביצוע 5 עבירות שכוללות סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, תקיפה סתם, החזקת סכין ו-והטרדה באמצעות מתקן בזק.

עפ"י הנטען בתקופה הרלבנטית לביצוע העבירות עסק הנאשם במתן הלוואות ובגביית החזרים וריביות מהלווים. המתלונן בתיק הוא חברו של הנאשם אשר פנה אליו בחודש יולי 2023 על מנת לקבל ממנו הלוואה ע"ס 30,000 ₪, ואכן הצדדים נפגשו ביום 28/7/2023 בשעות הערב וסיכמו את תנאי ההלוואה באופן שלסכום המקורי תתווסף ריבית בסך 7 אחוז והמתלונן קיבל מהנאשם את בסכום ההלוואה.

כחודשיים לאחר מכן פנה המתלונן לנאשם וביקש להחזיר חלק מסכום ההלוואה אך הנאשם סירב וביקש ממנו שימשיך לשלם 4 אחוז ריבית למשך שנה והקרן תוחזר לאחר כשנה וחצי.

בשלב מסוים נבצר מהמתלונן לעמוד בתשלומי הריבית שנקבעו ופנה לנאשם שיסכים לדחות את תשלום ההחזר והנאשם הסכים בתמורה לתוספת ריבית של 100 ₪ כקנס.

בהמשך עמד המתלונן בסיכום ופרע בחודש שלאחר מכן שני תשלומים כולל סכום הקנס.

בסוף חודש מאי 2025 שלח הנאשם למתלונן הודעה ודרש ממנו לשלם מעתה 10 אחוז ריבית אך המתלונן לא הסכים והציע לנאשם להחזיר את סכום ההלוואה ב-3 תשלומים ע"ס 10,000 ₪ כל אחד.

ביום 28/5/2025 הגיע הנאשם ברכב המונית שלו למפגש שקבעו הצדדים בתחנת דלק בבנימינה ושם נפגש עם

המתלונן שהעביר לו תשלום ע"ס 10,000 ₪ במזומן ולאחר מכן סיכמו הצדדים שהם יפגשו למחרת והמתלונן יחזיר לו עוד 10,000 ש"ח ויום לאחר מכן יחזיר לו את היתרה בסך 10,000 ₪ הנותרים.

לאחר כשתי דקות מעזיבתם את התחנה, התקשר הנאשם למתלונן וביקש ממנו לחזור לתחנה ואז הוא תקף אותו באגרופים ואיים עליו ודרש ממנו שיתחיל לשלם לו החל מאותו יום סך 1,500 ₪ בכל עשירי לחודש למשך שארית חייו.

יום למחרת העביר המתלון לנאשם סך שך 10,000 ₪ ושוב איים הנאשם עליו ודרש ממנו להמשיך לשלם 1,500 ₪ בכל חודש לשארית חייו, ויום למחרת שוב נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו עוד 10,000 ₪ והנאשם שוב פעם איים על המתלון ודרש שיעביר לו למחרת 1,200 ₪ ריבית ובכל עשירי לחודש 1,500 ₪.

ואכן, למחרת העביר המתלון לנאשם 1,200 ₪ ומספר ימים לאחר מכן החל הנאשם לשלוח למתלון מסרונים והודעות מאיימות בטלפון וביום אחד הגיע ליד רכבו של אביו של המתלון וגרם נזק לצמיג הרכב על מנת ללחוץ על המתלון לשלם לו את הכספים שהוא דורש בכל חודש.

בהמשך פנה המתלון למשטרה ובהנחיית החוקרים קבע להיפגש עם הנאשם בתחנת דלק, והנאשם הגיע במונית שלו לתחנה כשהוא מצויד בסכין ולאחר שהמתלון הגיע תקף אותו הנאשם והצמיד את הסכין לצוואר ואז התערבו השוטרים ועצרו אותו.

המונית נתפסה והבקשה היא בקשת הנאשם להחזרתה לידי.

טענות המאשימה
לשיטת המאשימה, מאחר שהרכב (המונית) שימש את הנאשם בביצוע העבירות לאורך תקופת האירועים המפורטים בכתב-האישום יש להורות על חילוט.

לעמדת המאשימה, ניתן לשקול בשלב זה את החזרת הרכב בכפוף להפקדת 30-40 אחוז משווי עד לסיום ההליכים בתיק וההכרעה בחילוט הרכב.

טענות הנאשם
לשיטת ההגנה, לא קיימת זיקה בין ביצוע העבירות לבין עצם ההגעה במונית.

אין זה משנה אם הנאשם בעצמו היה נוהג במונית או אם היה מגיע במונית שבה נהג אדם אחר לאותם מפגשים עם המתלון או אן היה מגיע בכל דרך אחרת כמו למשל הגעה באוטובוס.

בנוסף, העלה הסנגור טענות נוספות לגבי העדר הגשת בקשת חילוט פורמלית על ידי הנאשם אך כבר קבעתי בעניין זה כי עצם העובדה שבקשת החילוט לא צוינה בכתב האישום אינה מעלה ואינה מורידה מאחר שבתיקים שאינם תיקי סמים אין חובה לבקשת את חילוט הרכב כבר בשלב הגשת כתב-האישום- והרי בכל אופן היה אפשר לבקש את תיקון כתב-האישום עד לשלב גזר-הדין.

דין והכרעה
המסגרת הנורמטיבית לסמכות בית-המשפט להורות על חילוט תפוס לרבות רכב ששימש לביצוע עבירה, קבועה בהוראות סעיף 39 לחוק סדר הדין-הפלילי (מעצר וחפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט-1969 שקובע כי:

(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

(ב) ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.

(ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

כאמור, המאשימה טוענת בתגובתה כי חילוט הרכב מתבקש מאחר שהוא שימש לביצוע העבירות. בבואו של בית-המשפט לבחון טענה מעין זו, הוא נדרש לבחון את המידתיות או הפרופורציה בין חילוט הרכוש המתבקש לבין מהות וטיב העבירות המיוחסות לנאשם- ראה למשל החלטה בת"פ 1722-05-21 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד אליהו וקנין (פורסם בנבו).

די ברור מנסיבות המקרה כי השימוש ברכב (המונית) היה נתון זניח ואינו חלק מהמסכת העבריינית המיוחסת לנאשם. הרי יכול הנאשם להגיע למפגשים באמצעי תחבורה אחר או אפילו להיפגש עם המתלונן בביתו ועדיין התוצאה העבריינית הייתה אותה תוצאה. האם במקרה כזה הייתה מבקשת המאשימה את חילוט הבית. נקודה נוספת השווה התייחסות נוגעת למטרת החילוט, מה עומד בבסיס מנגנון החילוט בהליך הפלילי.

בבש"פ 6817/07 מדינת ישראל נגד יוסף סיטבון ואח' (פורסם בנבו), נקבע בעניין זה כי: "החילוט אינו עונש, על אף שהוא אמצעי בעל היבטים עונשיים. כאמצעי ענישה בהליך הפלילי משרת הוא תכליות שונות: התכלית הראשונה היא תכלית הרתעתית. החילוט מונע מצב בו חוטא יוצא נשכר ממעשה עבירתו ופוגע בתמריץ העיקרי שיש לעבריין בביצוע העבירה - בכדאיות שבביצוע עבירה המניבה רווח מהיר ונכבד, לעיתים רווח קל, כשלמולו סיכון שאינו נתפס כממשי ביותר. הפגיעה בבסיס המימון של העבריינים בתחום זה מיעלת את המלחמה בעברות של הלבנת הון (ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.9.05); ע"פ 7598/95; וראו גם הדברים שנאמרו בהצעת החוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ח - 1988, הצ"ח 1893 בעמ' 245, אשר עקרונו יפה גם לענייננו אנו; ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.11.05)).

תכלית נוספת שמשרת החילוט היא בעלת אופי קנייני עליו עמדה הפסיקה בתארה את מהות החילוט כ"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998). להלן: עניין בן שטרית). לאמור, אין מדובר בפגיעה בכיסו של העבריין המורשע (כפי שקורה כאש 73-626-26 הוא נקנס בגזר הדין), אלא מטרת החילוט להוציא מידיו של העבריין רכוש שאינו שייך לו ואינו מוחזק על ידו כדין, שכן הושג בעבירה (עניין בן שטרית, שם).

במקרה שבפניי, המאשימה לא טענה כי הרכב הושג מכספי הסחיטה או שהוא בכלל פרי של העבירות בהן מואשם הנאשם.

השימוש במונית במקרה זה היה עניין שולי ולא חלק מיסודות העבירות בהן מואשם הנאשם, ולכן אין שום הצדקה לחילוט המונית בהעדר תוחלת ממשית לחילוט.

הרכב - מונית רנו 73-626-26 יוחזר לנאשם.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ה, 01 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.